

CA LA MEUCA

CAPÍTOL TRENTA-NOU... DE LA SÈRIE LA BEN PLANTADA

Perdone que insista, pero es un pecado desaprovechar estas curvas. En cuatro días se hacia una clientela de cine.

Ya tengo bastante con la política, gracias.

Pero es que ya no se ven culos como el suyo, querida... haría furor, sobre todo entre la nobleza, tienen unas mujeres tan secas, los pobres.

No quisiera ofenderla, pero es que yo soy muy recatada. El culo se me hizo de tanto llevar mochila.

¿Y qué hacia usted con una mochila?

Ir al campo.

Jesús.

La Madame y la Laura tenen aquesta conversa a la cuina del puticlub. La Laura diu que està esperant a un company diputat, però no acaba d'aparèixer. La Madame suspicaç: ¿Seguro que han de encontrarse aquí?

No, pero me han dicho que los viernes le toca.

¿Y por qué no le llamaba por teléfono?

Es que no me contesta. Pero así es mejor, porque si no me hace el favor que le pido, siempre tendré un as en la manga.

Uy que putita, si solo le falta decidirse... De todas formas no crea, todo el mundo conoce nuestra clientela.

También sabíamos todos lo del rey y hasta que no salió en el HOLA, la gente ni se inmutó.

Y que hizo usted, si puede saberse, así en confianza.

Nada, yo soy totalmente

inocente. Pero la gente habla y miente y acusa...

Es que la gente es muy mala. Con esa carita es inocente seguro.

Y aunque no lo fuera. ¿Que mal hay en ayudar a un amigo? ¿Qué no daría usted por un amigo?

Ah, yo se lo doy todo. Sin manías.

Pues eso.

La Madame li acaricia les galtes molsudes: ¿Así que no todo es mochila eh?

La Laura que no sap exactament què contestar, utilitza la tècnica diplomàtica, és a dir, parla d'una altra cosa: Me cae usted muy bien señora, bueno, a mi el pueblo siempre me ha caído.

Laura mira el rellotge. La Madame es dóna un copet al front recordant... Ahora que caigo, hoy no vendrá. Los primeros viernes de mes, va a la vigilia de la Virgen en la Almudena.

Pues yo no puedo esperar más... Laura agafa paper i llapis de la seva enorme bossa de mà... Por favor, cuando venga le dice de mi parte que quiero esto. I li ensenya un paper que la Madame intenta llegir.

Inmunidad. Dígale que exijo inmunidad como todo el mundo. Que una cosa es ser catalana y otra muy distinta tener que pagar el pato. O me asegura la inmunidad o levanto la alfombra. Y que me llame y no haga como el burro del presidente que no tiene línea con Catalunya.

¿Y de parte de quién le digo?

¡De la bien plantá!

TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

TURISME: POESIA V PROSA

El turisme uneix a les persones. T RIFAI... Especialment a les cues del BUS Turístic.

El Turisme te com a finalitat fer millors persones, no fer grans fortunes. S.R.A. (mentre anava fumat fins a les orelles)

Viatgem no per canviar de lloc sinó d'idees. H. TAINE... Per això en totes les avingudes de les grans ciutats trobes les mateixes botigues, per obrir la ment.

El món és teu perquè l'exploris... ANUNCI ENGRESCADOR... si et deixen entrar després de quatre hores de cua a la Sagrada Família... i llavors t'adones que ja està explorat.

Viatjar és viure. H ANDERSEN... abans del COVID 19.

LA LLUFA

EMBÚS AL CAGADOR DE LA N.A.S.A.

Els qui han vist les primeres càpsules espacials, ho tenen clar. Allí dins no hi ha qui pugui cagar. Per això, una de les primeres normes per seleccionar als astronautes, era buscar-los restrets. Tres dies de restrenyiment no mata a ningú. Això sí, la NASA tenia la precaució de fer aparcar la nau en algun paratge desert o al mig de l'oceà, llocs allunyats de nuclis urbans de manera que si després de tan retenir, els astronautes s'esplaiaven, la pudor no s'escampés més enllà dels límits oportuns.

A mesura que els viatges s'han allargat però, ha estat necessari fer servir l'enginyer evacuador. El primer problema es va resoldre amb facilitat. Pixar és fàcil —excepte pels prostàtics— i una goma succionadora i un senzill mètode potabilitzador, feia que els homes de l'espai poguessin orinar i beures la pixerada en forma d'aigua potable en un plis plas. En quan a l'evacuació sòlida... bé, per què seguir parlant de marranades?

El problema, com sempre, va arribar al moment d'incorporar-se les dones als programes còsmics. Que si no hi cabien (la veritat és que conec molts culs que no cabrien en el quadradet que els proporcionen), que si les tapes no eren de color rosa, que si la bossa era transparent... Xorrades que, molt probablement, han estat la causa, de l'embús en un dels satèl·lits que dóna voltes per allà dalt i que té a la tripulació, que no caga (en el més estricte sentit de la paraula).

I què fa la N.A.S.A.? organitzar un concurs de wàters de disseny. De conya, però mentre es redacten les bases, s'obra la sol·licitud, es fa el concurs, es proclama guanyador, comença la producció i -no poca cosa- es fa el repartiment, què faran els astronautes que tenen la tassa a vessar?

LLUFA PER LA NASA, (departament sanitari) i pel sindicat de pilots per voler dedicar-se a coses tan rares.